

Terminal Sud

Direcció: Rabah Ameur-Zaïmeche

País: França (2019)

Fitxa tècnica

Guió Rabah Ameur-Zaïmeche **Fotografia** Irina Lubtchansky **Interpretació** Ramzy Bedia, Amel Brahim-Djelloul, Slimane Dazi, Vanessa Liautey, Jacques Nolot **Durada** 96 min **Gènere** Drama, terrorisme **Llengües** Francès i àrab, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

En una ciutat sumida en un conflicte armat, un metge intenta complir amb el seu deure malgrat les amenaces que rep. Però és difícil vorejar semblant espiral de violència sense ser absorbit per aquesta. (FilmAffinity)

Crítica

Un relat tens i realista

Més enllà de les òbvies referències al seu país natal, en particular durant els nefastos anys de la guerra civil algeriana, Ameur-Zaïmeche situa la història en un país imaginari i en un temps indeterminat.

"Estàs fet un desastre. Una persona que és tan... neutral. Tan poc compromesa", li diu el director de l'hospital -interpretat pel veterà actor i realitzador Jacques Nolot- a un dels cirurgians més importants del seu staff. El primer, almenys, és bastant cert: en els últims temps, el protagonista de **South Terminal**, un metge a qui la pel·lícula prefereix no batejar amb un nom, pren massa alcohol, dorm poc i estira l'agonia d'un matrimoni esquerdat. La conjuntura del seu país el té preocupat, i això és lògic si es té en compte l'escalada de violències entre dos bàndols: l'accionar cada vegada més virulent de grups antigovern i un aparell estatal al qual li dona per segrestar, torturar i assassinar ciutadans. Ja a l'inici del **sisè llargmetratge del francoalgerià Rabah Ameur-Zaïmeche** la situació mostra totes les dents de la seva complexitat: qui deté aquesta combi enmig de la ruta i es queda amb totes les valises dels passatgers? Soldats reals, insurgents disfressats de tals o simples bandits de la ruta?

Després arribarà l'assassinat del seu cunyat, un periodista que s'anima a posar el dit a la nafra, i l'aparició d'una carta anònima amb el dibuix d'un taüt i la frase "et tenim com a objectiu". **Més enllà de les òbvies referències al seu país natal, en particular durant els nefastos anys de la guerra civil algeriana, Ameur-Zaïmeche situa la història en un país imaginari** (bona part del film va ser rodat al sud de França) **i en un temps indeterminat**. D'aquesta manera, el seu relat de dolors col·lectius i personals adopta una qualitat abstracta, sinó universal, si més no àmplia en sentit geogràfic. La nació del metge -interpretat pel comediant Ramzy Bedia, allunyat aquí dels seus rols habituals- encarna un passat colonialista sota bandera francesa i un present de terrors polítics i socials on sembla obligatori prendre posició i escollir un bàndol. Una cosa que el metge no sembla disposat a fer, complint rigorosament el jurament hipocràtic i salvant vides d'un costat i l'altre, moltes vegades sota la pressió d'un fusell apuntant al cap.

South Terminal adopta des d'aviat alguns dels trets del **thriller polític dels anys 70**, encara que mai deixa de banda la mirada humanista concentrada en el seu heroi, sacsejat per una realitat que el supera i una sèrie de condicionaments ètics que ja no semblen tenir cap rellevància en el món que l'envolta. Quan el protagonista és finalment "xuclat", tot el poder destructor de l'estat repressiu s'evidencia en una escena tan brutal com pudorosa. El director de *La historia de Judas* i *Dernier maquis* conjura **un relat tens i realista** en el qual el sol de la Mediterrània, lluny d'oferir un panorama ideal per al recés, il·lumina i nua les arestes més obscures de l'ésser humà i les institucions en temps convulsos.

Diego Brodersen – paginas12.com

Organització:

En conveni amb: